Curțile școlilor să devină adevărate complexe sportive

Ce s-a făcut la Grupul școlar Electromotor din Timișoara

Pentru ca să ne putem organiza orele de educație fizică în cele mai bune condițiuni și pentru a le asigura acestora un caracter atractiv și cît mai variat avem nevoie de o serie de amenajări sportive corespunzătoare, chiar în incinta școlilor noastre.

La Grupul școlar Electromotor din Timișoara, unde funcționez ca profesor de educație fizică, am reușit, încă de anul trecut, să ne amenajăm o astfel de bază sportivă care să ne ajute în mod nemijlocit la realizarea sarcinilor ce ne-au fost trasate. Cu ajutorul direcțiunii școlii și cu largul sprijin al organizației de U.T.M., marea majoritate a elevilor au lucrat la amenajarea unui mic complex sportiv în incinta școlii. Astfel, a fost amenajat un sector pentru sărituri cu o groapă cu nisip, un sector pentru aruncarea greutății (avînd posibilități, am făcut un cerc cu pragul corespunzător și am betonat interiorul cercului). De asemenea, au fost reamenajate terenurile de handbal în 7 și de volei.

Micul nostru complex sportiv este folosit din plin atît în cadrul orelor de educație fizică cît și la antrenamentele propriu-zise ale elevilor. Pe aceste terenuri am organizat chiar și concursuri interclase care s-au bucurat de un frumos succes. Ca rezultat al acestor preocupări numeroși elevi au făcut cunoștință cu atletismul (acesta este sportul nr. 1 în rîndul tinerilor noștri), și-au putut însuși o tehnică cît mai bună și s-au putut pregăti temeinic pentru diferitele competiții școlare la care au participat. Din rîndul lor s-au ridicat și o serie de atleți talentați. Astfel, Gustav Schubert *(născut în anul 1946) este campion republican al școlilor profesionale cu 12,47 m la aruncarea greutății. Anul acesta el a aruncat în antrenamente, de mai multe ori, peste 13 metri și sînt convins că în plin sezon va obține rezultate și mai bune. Un alt tînăr,* Traian Nicoruță *(născut în 1945) a ocupat locul II la lungime (5,88 m) la campionatele școlilor profesionale din 1961, iar* Dan Săvescu *(născut în 1946) a cucerit medalia de argint în proba de 1.000 m (2:43,6) la campionatele republicane de juniori de anul trecut.*

Antrenamentele pentru cursele de viteză le facem pe lungimea terenurilor de handbal și volei. Sînt, din zi în zi, tot mai mulți cei care participă în mod organizat la antrenamentele de atletism. Dacă vor dovedi și în continuare aceeași seriozitate în pregătire, am convingerea că foarte mulți dintre ei se vor impune chiar în concursurile din acest sezon.

Dar să revin la problema amenajărilor de baze sportive în școli. În ceea ce ne privește, ne-am planificat ca în acest an să ne construim și un portic de gimnastică care va umple desigur un gol important în activitatea noastră.

În orașul Timișoara mai sînt și alte școli care, folosind bine posibilitățile existente, și-au amenajat o serie de instalații sportive simple. Astfel de exemple le oferă: S.M. 4, S.M. 1, Școala profesională C.F.R. și cea de Chimie. În schimb, școlile medii nr. 3, 5 și 7, ca să dau numai cîteva exemple, au făcut mult prea puțin în această direcție. Este timpul ca și în aceste școli să se treacă de grabă la amenajarea instalațiilor sportive simple.

Prof. EMIL GROZESCU
de la Grupul școlar Electromotor din Timișoara

Realizări...

Pentru a avea o activitate sportivă și mai bună, elevii Școlii Profesionale Zootehnice din Gemeni, raionul Calafat, regiunea Oltenia și-au amenajat recent, prin muncă patriotică, un teren de volei. După ce au făcut nivelarea corespunzătoare a solului, elevii au curățat bine pămîntul și l-au bătătorit. Terenul este gata și a și găzduit primele meciuri. La această frumoasă acțiune, îndrumată de profesorul Nicolae Buzuriu, și-au adus contribuția numeroși elevi. Cei mai harnici s-au dovedit a fi: Iulian Zgîrea, Emil Paraschiv, Grigore Popescu, Florin Papuc, Alexandru Dugăiașu ș.a.

FLORIN SAVA- coresp.

Prin munca patriotică prestată de tinerii din Sinaia, în special de elevii Școlii Medii „George Enescu", pe locul unei foste bălți a fost amenajat un frumos stadion. Acesta cuprinde un teren de handbal în 7, care iarna poate fi transformat în patinoar, un teren de baschet și două de volei. Existînd posibilități, noua bază sportivă a fost înzestrată și cu o mică tribună.

AUREL ZAMFIRESCU-coresp.

Să ne amenajăm o groapă pentru săritura în lungime

Dintre probele atletice care se pot desfășura cel mai bine în curțile școlilor și care au nevoie de amenajări minime, amintim săritura în lungime. Este suficientă doar o groapă cu nisip, o pistă de elan și, bineînțeles, un prag de bătaie. Pentru economia spațiului aceasta simplă amenajare poate fi făcută lîngă zidul sau gardul școlii, în așa fel ca prin amplasarea ei să nu se stînjenească alte activități.

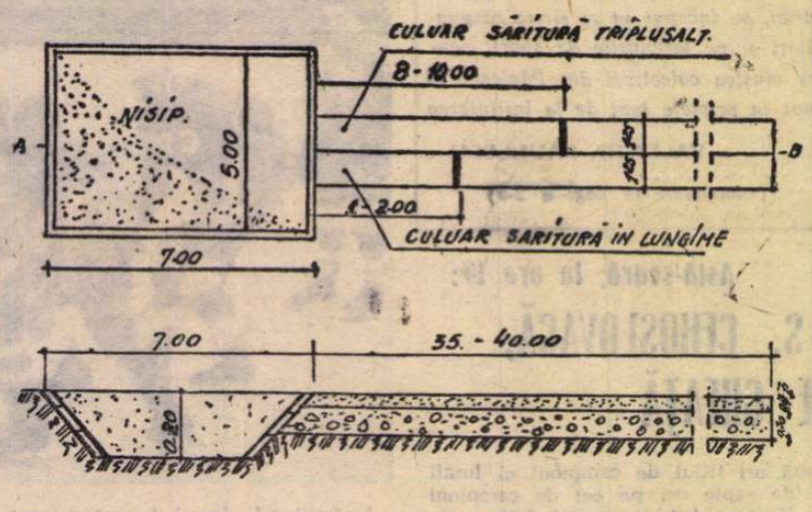

Groapa trebuie să aibă lungimea de 7 metri, lărgimea de 5 m și o adîncime de minimum 20 de centimetri. Ea va fi umplută cu nisip. La o astfel de groapă se pot amenaja două piste de elan care să fie folosite atît pentru săritura în lungime cît și pentru triplu salt. Lărgimea unei piste este de 1,25 m iar lungimea ei să fie între 35—40 de metri. Dacă există posibilități aceste piste de elan ar fi bine să fie amenajate pe o stratificație de zgură bine tăvălugită. În nici un caz însă nu se va amenaja o astfel de pistă de elan pe un teren asfaltat deoarece există pericolul accidentării copiilor.

Locul de bătaie (pragul) va fi stabilit de profesorii de educație fizică ai școlii respective Aceștia trebuie să țină seama de posibilitățile elevilor lor pentru ca, nu cumva, într-o săritură cei mai puțin pregătiți să nu ajungă să „aterizeze" pe nisip. În general, pragul pentru lungime poate fi plasat cu 1—2 m înaintea gropii, iar la triplu salt el va fi la o distanță de 8—10 m de marginea acesteia.

Pragul trebuie confecționat dintr-o bucată de lemn (esență tare) cu următoarele dimensiuni: lungime 1,25 m, lățime 20 cm și grosime 10 cm. El va trebui îngropat în pista de elan pînă la nivelul solului.

Se întrec senioarele. Aspect de la o fază disputată anul trecut în raionul V. I. Lenin din Capitală.

Foto: I. Mihăică

În curînd

START ÎN CROSUL „SĂ ÎNTÎMPINĂM 1 MAI"

Încă de pe acum numeroase consilii ale asociațiilor sportive și ale unor cluburi au început pregătirile pentru tradiționala competiție de mase a primăverii: crosul „Să întîmpinăm 1 Mai". Această întrecere constituie un minunat prilej de atragere și de mobilizare a unei mase largi de oameni ai muncii, în special tineretul de la orașe și sate, în practicarea sportului, contribuind la întărirea sănătății lor. Cu această ocazie se vor selecționa cei mai buni alergători ai asociațiilor sportive, iar cei ce se vor evidenția vor fi promovați în secțiile de atletism.

Cum vor fi organizate întrecerile?

Această sarcină cade în competența consiliilor regionale și raionale UCFS, a cluburilor și asociațiilor sportive. Etapa întîi pe asociație, se va desfășura între 1—15 aprilie. Înscrierea, pregătirea participanților și organizarea întrecerilor cad în sarcina consiliilor asociațiilor sportive. În perioada de pregătire acestea vor trebui să organizeze cel puțin 2—3 antrenamente.

În etapa a doua — interasociații, pe localități — organizarea întrecerilor se va face sub îndrumarea și controlul consiliilor raionale UCFS sau a cluburilor sportive, care vor indica asociațiile sportive gazdă. În orașele cu mai multe cluburi sportive (Timișoara, Brașov și Cluj) organizarea etapei interasociații pe oraș revine consiliilor regionale UCFS. Aceste întreceri vor avea loc în ziua de 22 aprilie. În această etapă vor lua startul cîștigătorii etapei pe asociații sportive, la cele patru categorii de vîrste.

În orașul București programul întrecerilor va fi următorul: etapa I — pe asociații — se desfășoară între 1—8 aprilie, etapa a II-a — interasociații — se desfășoară în ziua de 15 aprilie, etapa a III-a — pe oraș, intercluburi — în ziua de 22 aprilie.

În ultima etapă, în orașul București, participă primii cinci clasați la fiecare probă din raioane.

Tehnicienii și antrenorii care se ocupă de pregătirea sportivilor trebuie să știe că sportivii de categoria a II-a, I și maeștrii sportului, la probele de alergări nu au drept să participe la întrecerile crosului „Să întîmpinăm 1 Mai". Sînt considerați juniori (junioare) cei născuți în anul 1944 și mai tineri.

Întrecerile din acest an se vor desfășura pe următoarele categorii de distanțe:

Categoria	Etapa I pe asociație	Etapa a II-a interasociații pe localități și etapa a III-a oraș București
Junioare	400 m	500 m
Juniori	800 m	1000 m
Senioare	500 m	800 m
Seniori	1000 m	1500 m

Desfășurarea probelor se va face în ordinea următoare: junioare, juniori, senioare și seniori.

Deoarece pînă la începerea primei etape nu au mai rămas multe zile, toate consiliile asociațiilor și ale cluburilor sportive sînt datoare, prin tehnicienii și antrenorii respectivi să facă pregătirile necesare. Traseul trebuie ales din timp, marcat în mod corespunzător iar antrenamentele sportivilor pot începe chiar pe traseul unde aceștia vor concura nu peste mult timp. Imediat după ce a fost efectuată vizita medicală, antrenorii au datoria să înceapă pregătirile în mod progresiv pentru a nu solicita la un efort mare pe concurenți.

Ducînd o temeinică muncă de organizare, însoțită de o vie acțiune de propagandă și agitație, să angrenăm în această tradițională întrecere cît mai mulți oameni ai muncii, întregul tineret.

PRIETENII SPORTULUI DIN PĂULEȘTI

(Urmare din pag. 1)

asociației jucau dur, vociferau pe teren, au început să joace frumos, corect, să-și respecte partenerul de întrecere, pe conducătorul jocului și pe noi cei care veneam să-i privim. Cu ajutorul profesorului Otto Anderko, instructor voluntar al echipei, băieții au pătruns tainele sportului pe care îl iubesc și acum avem o echipă de ți-e mai mare dragul..

Tovarășa Maria Zidaru se ridică de pe scaun și desprinde de pe perete un tablou, peste care trece ușor palma ca și cum ar vrea să îndepărteze orice urmă de praf.

— Iată, acesta e tabloul pe care mi l-au făcut ei cadou la terminarea turului. Cum spuneam, sînt unul dintre cei mai devotați suporteri. M-au cîștigat tocmai prin calitățile pe care le-am amintit. Bineînțeles, că nici voleibaliștii, șahiștii sau cei de la tîntă nu-mi sînt copii vitregi, dar fotbalul...

— Aveți vreun „străin" în echipă?

— Da, un ginere. Cred că înțelegeți că l-a „racolat" una dintre fetele noastre, că-s frumoase, bată-le norocul! Ea are un soț bun și noi un fotbalist și în același timp un muncitor destoinic. Apoi mai este și profesorul Anderko. Lucrează la Satu Mare dar s-a legat sufletește de echipă și de satul nostru. Trebuie să adaug că și colectiviștii îl iubesc. întreg satul, care, de altfel, e prezent cu mic cu mare, ori de cîte ori se desfășoară o manifestație sportivă pe stadion. Sportul a devenit la noi un mijloc de recreare foarte plăcut. Oamenii merg duminica după-amiază la fotbal, iar în zilele de iarnă nu sînt puțini acei care-și petrec timpul liber jucînd tenis de masă sau șah. Ceea ce ne bucură în mod deosebit este faptul că sportivii sînt și fruntași în muncă. Aș putea aminti pe Alexandru Farkaș, Ludovic Tamaș, Gheorghe Sfira, Ludovic Nagy... Ei ca și ceilalți și-au adus din plin contribuția la marile succese ale gospodăriei noastre...

DE CE NU MUNCEȘTE CONSILIUL ASOCIAȚIEI SPORTIVE?

Iată o întrebare pe care și-o pun de multă vreme tinerii țărani muncitori din cadrul GAS Folteşti. Ei așteaptă ca în activitatea consiliului asociației sportive să se producă o înviorare. Din păcate însă, așteptarea lor este zadarnică... Tovarășul L. Răgălie, președintele consiliului asociației sportive, nu se interesează de organizarea competițiilor și de creșterea bazei materiale a asociației sportive.

Din această cauză terenul de fotbal și cel de volei, după ce au fost arate — cu scopul reamenajării lor! — au fost lăsate în paragină. Vorba aceea, decît așa reamenajare, mai bine lipsă! Aceeași nepăsare a dovedit o consiliul asociației și față de materialul și echipamentul sportiv, care stă nefolosit în magazia asociației sportive.

Nu a venit oare timpul ca terenurile de sport să fie terminate și echipamentul folosit? Ce părere are în această privință consiliul raional UCFS Galați, ai cărui activiști nu au dat cam de mult prin această comună?

NUMAI FOTBAL...

Tovarășii din consiliul asociației sportive Minerul Vulcan iubesc nespus de mult fotbalul. Pînă aci nimic deosebit. Din păcate însă, consiliul acestei asociații sportive, în dragostea lui nemărginită pentru fotbal, neglijează total celelalte sporturi. Ce nu este în legătură cu fotbalul nu interesează...

Așa că: dacă a fost vorba de organizarea unui concurs de schi consiliul s-a opus să se meargă la cabana Vulcan, propunînd ca întrecerea să se desfășoare pe... strada principală a orașului; dacă a trebuit să se organizeze concursuri de șah și tenis de masă nimeni n-a mișcat nici măcar un deget; echipa feminină de handbal în 11 s-a desființat și consiliul asociației n-a... regretat; deschiderea festivă a Spartachiadei de iarnă s-a făcut cu chiu cu vai și asta abia după ce asociația sportivă a fost criticată în presa locală etc.

Note critice

În schimb, ing. D. Plăvideanu, președintele consiliului asociației, a aprobat să se facă o serie de deplasări la București și la Deva în interesul echipei de fotbal. Ce nu fac oamenii pentru fotbal?

Și uite că tocmai fotbaliștii au făcut... „figura". O parte din jucători: Iosif Pall, Dan Goliș, Ioan Beudeanu au fost suspendați pe cîte un an sau șase luni pentru acte de indisciplină. Ca să vedeți cît de ingrați au fost ei cu o conducere așa de... „cumsecade"!

NICI MĂCAR ATIT

În cadrul sediului asociației sportive Voința din Tîrgoviște există — sau mai bine zis a existat — o încăpere care era folosită de tinerii membri ai asociației pentru a disputa partide de tenis de masă sau pentru a juca șah. În fiecare după amiază găseai numeroși tineri care își petreceau o parte din timpul lor liber în mod cît se poate de plăcut. Asociația avea și o mică bibliotecă sportivă de cărei cărți și reviste erau des citite de cei ce obișnuiau să vină după amiezile pe acolo.

Totul decurgea în cele mai bune condițiuni pînă cînd în această sală s-a organizat prima... expoziție. Apoi nici măcar atît nu a mai rămas din activitatea membrilor acestei asociații sportive. După expoziție a urmat o perioadă în care echipa artistică nu a găsit alt loc mai bun pentru repetiții decît această sală, apoi a fost organizată o nouă expoziție și uite așa membrii asociației sportive Voința au început să uite că aveau o sală rezervată sportului unde desfășurau ceva activitate.

(După corespondențe trimise de Dumitru Petrică, Nicolae Roventa și Mișu Avanu)